Dosarul nr. 4r-4771/25 / 4-25106993-02-4r-01122025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Ialanji Arina

D E C I Z I E

în numele Legii

01 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de contravenientul Ursu Mihail împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 octombrie 2025, pronunțată în cauza contravențională pornită în privința lui Ursu Mihail, în temeiul art. 78[1] din Codul contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei

În procedura instanței de fond: 29.07.2025-28.10.2025;

În procedura instanței de recurs: 01.12.2025-01.10.2026.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

1. La 28 iulie 2025 în Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit cauza contravenţională de acuzarea lui Ursu Mihail pentru comiterea faptei prevăzute de art. 78[1] Cod contravenţional.

2. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 350851 din 17 iulie 2025, întocmit de către agentul constatator, Ursu Mihail, la data de 03 iulie 2025, ora.23:05, aflându-se în mun. Chișinău, str. Gh. Coșbuc, 7, ap. 37, din cauza relațiilor ostile în timpul unui conflict a pricinuit conform raportului de constatare nr.202502P1691 din 07 iulie 2025 soției Aliona Ursu, vătămări neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 octombrie 2025, Ursu

Mihail, s-a recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional și i se stabilește sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 50 (cincizeci) ore. S-a explicat lui Ursu Mihail că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

4. *La 11 noiembrie 2025, Ursu Mihail a declarat recurs* împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 octombrie 2025, solicitând casarea hotărârii și încetarea procesului contravențional.
5. În motivarea recursului indică în esență, că prima instanță a constatat în mod eronat existența faptei contravenționale și vinovăția lui Ursu Mihail, apreciind că materialele cauzei ar confirma cel mult existența unor neînțelegeri familiale, și nu acte de maltratare sau alte acțiuni violente.
6. Recurentul susține că agentul constatator nu a perceput nemijlocit circumstanțele incidentului și nici nu a participat personal la acumularea probelor, ci doar a întocmit procesul-verbal în baza materialelor perfectate de alți angajați ai poliției.
7. Se invocă faptul că cererea atribuită Alionei Ursu privind pretinsa violență în familie nu a fost semnată de aceasta, iar în ședința de judecată victima nu a putut preciza concret modalitatea în care ar fi fost maltratată sau lovită. În contrapondere, Ursu Mihail a negat exercitarea actelor de violență, susținând că declarațiile sale nu ar fi fost infirmate prin alte probe concludente.
8. În privința raportului medico-legal din 4 iulie 2025, recurentul susține că leziunile constatate nu demonstrează exercitarea unor acte de maltratare. Potrivit argumentelor recurentului, victima a declarat că excoriația de la nivelul buzelor i-a fost provocată accidental de copil, iar vânătăile de pe mâna stângă sunt rezultatul faptului că Ursu Mihail a apucat-o de mână pentru a o împiedica să sară pe fereastră. În consecință, susține că instanța nu ar fi apreciat obiectiv explicațiile oferite asupra mecanismului producerii leziunilor.
9. De asemenea, apărarea contestă relevanța ordinului de restricție de urgență ca probă a vinovăției, susținând că emiterea acestuia nu demonstrează existența actelor de maltratare.

Motivarea instanței de recurs

10. Conform art. 471 din Codul contravențional, (1) Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

11. În conformitate cu prevederile art. 471 alin. (2) din Codul Contravențional, părțile la proces au fost notificate, despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri.
12. Conform art. 473 din Codul contravențional, (1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii:1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: a) este tardiv; b) este inadmisibil; c) este nefondat; 2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii:a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului; c) dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

13. *Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.*
14. Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.
15. Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.
16. În acord cu art. 374 din Codul contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al

prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

17. Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

18. În baza art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

19. Potrivit art. 458 alin.(1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

20. Din materialele dosarului Colegiul reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI07 350851 din 17 iulie 2025, întocmit de către agentul constatator, Ursu Mihail, la data de 03 iulie 2025, ora.23:05, aflându-se în *****, ***** din cauza relațiilor ostile în timpul unui conflict a pricinuit conform raportului de constatare nr. 202502P1691 din 07 iulie 2025 soției Aliona Ursu, vătămări neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății.

21. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 octombrie 2025, Ursu Mihail, s-a recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional şi i se stabilește sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 50 (cincizeci) ore. S-a explicat lui Ursu Mihail că, potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravenţional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

22. Instanța a reținut, că vinovăția lui Ursu Mihail a fost stabilită prin coroborarea procesului-verbal contravențional cu raportul privind înregistrarea contravenției, ordinul de

restricție de urgență nr. 78 din 04 iulie 2025, cererea depusă de Ursu Aliona privind atragerea soțului la răspundere pentru violență fizică, chestionarul de constatare a riscurilor în cazurile de violență în familie, raportul de constatare medico-legală și raportul inspectorului principal Tihai Andrei.

23. O importanță determinantă a fost acordată declarațiilor victimei Ursu Aliona, care a relatat că, în timpul conflictului din 03 iulie 2025, Ursu Mihail a devenit agresiv, a tras-o de brațe, a lovit-o, a amenințat-o și a împiedicat-o să părăsească locuința. Victima a explicat că echimozele de pe brațe au rezultat din faptul că soțul o ținea cu forța și a declarat că ulterior incidentului trăiește cu o stare de frică față de acesta.

24. Declarațiile victimei au fost apreciate în coroborare cu raportul de constatare medico-legală, potrivit căruia la aceasta au fost identificate o excoriație la nivelul mucoasei buzei superioare, precum și echimoze și excoriații la nivelul brațului stâng, produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, leziunile fiind calificate drept vătămări neînsemnate ale integrității corporale sau sănătății.

25. Instanța a reținut, de asemenea, existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunile imputate lui Ursu Mihail și urmările constatate asupra victimei, având în vedere inclusiv faptul, confirmat de ambii soți, că la data de 3 iulie 2025 între aceștia a avut loc un conflict.

26. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurenții nu au prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

27. Cu privire la argumentele formulate de recurent, Colegiul subliniază, că invocarea principiului prezumției de nevinovăție nu poate fi reținută, or, concluzia primei instanțe cu privire la vinovăție nu s-a întemeiat „exclusiv” pe procesul-verbal, ci pe un ansamblu probator obiectiv și concludent.

28. În acest sens, instanța de recurs atestă, că pentru probarea constatărilor reținute de agentul constatator, a fost administrate următoarele probe: proces-verbal cu privire la contravenție din 17 iulie 2025; raport privind înregistrarea contravenției din 17 iulie 2025; ordin de restricție de urgență nr. 78 din 04 iulie 2025; cerere depusă de Ursu Aliona privind atragerea la răspundere a soțului Ursu Mihail care a agresat-o la 03 iulie 2025; chestionar de constatare a riscurilor în cazurile de violență în familie; raport de constatare nr.202502P1691 din 04 iulie 2025; raport emis de inspector principal Tihai Andrei 17 iulie 2025.

29. Aceste constatări încadrează faptele imputate contravenientului Ursu Mihail în tipologia contravenției reglementate de dispozițiile art. 78^1 Cod contravențional - maltratare sau alte acțiuni violente provocând vătămare neînsemnată și infirmă susținerea lipsei de probe.

30. Colegiul penal reține că, vinovăția lui Ursu Mihail este dovedită pe deplin, fiind corect imputată încadrarea juridică a acțiunilor conform art. 78[1] din Codul Contravențional după indicii „*maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale”.*

31. Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art. 78[1] din Codul Contravențional, instanța de recurs relevă că *obiectul juridic special* al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său *obiectul juridic secundar* se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

32. În acest sens, prin fapta comisă, Ursu Mihail a atentat la obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

33. La componența contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, *obiectul material* al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei Ursu Aliona (soția sa), iar în prezenta speță obiectul material se dovedește prin raportul de constatare nr. 202502P1691 din 04 iulie 2025 potrivit căruia a fost formulată concluzia că la examinarea medico-legală a persoanei pe numele Ursu Mihail s-au constatat: *excoriație la nivelul mucoasei buzei superioare median, echimoze și excoriații multiple la nivelul brațului stâng, care puteau fi cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, pot data cu perioada de timp indicată și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății* (f.d.15).

34. Victima contravenției specificate la art. 78[1] Cod Contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

35. Sub aspectul *laturii obiective*, fapta comisă s-a manifestat prin acțiuni de lovituri, comise de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferințe fizice şi psihice.

36. De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art. 78[1] Cod Contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale, care, la caz, se dovedesc prin raportul de constatare nr. 202502P1691 din 04 iulie 2025.

37. Cât privește *latura subiectivă*, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

38. Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții.

39. Cu referire la argumentele recursului, Colegiul subliniază că argumentul privind inexistența faptei contravenționale și lipsa probelor care ar confirma vinovăția lui Ursu

Mihail nu pot fi reținute, acestea fiind contrazise de ansamblul materialului probator administrat în cauză și cercetat de instanța de fond.

40. Or, contrar celor susținute în recurs, concluzia instanței de fond asupra vinovăției lui Ursu Mihail nu a fost întemeiată exclusiv pe procesul-verbal cu privire la contravenție și nici pe o apreciere unilaterală a constatărilor agentului constatator, ci pe coroborarea acestuia cu raportul privind înregistrarea contravenției, ordinul de restricție de urgență nr. 78 din 04 iulie 2025, cererea depusă de Ursu Aliona, chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, raportul de constatare medico-legală nr. 202502P1691 din 04 iulie 2025 și raportul inspectorului principal Tihai Andrei din 17 iulie 2025.

41. Prin urmare, argumentul recurentului potrivit căruia în speță au fost constatate doar anumite neînțelegeri familiale, care nu pot fi calificate drept contravenție, reprezintă o interpretare proprie a circumstanțelor cauzei, care nu este de natură să înlăture constatările obiective rezultate din probele administrate.

42. Colegiul penal reține că existența unui conflict între soți nu exclude posibilitatea exercitării unor acte de violență de către unul dintre membrii familiei asupra celuilalt. Dimpotrivă, ceea ce prezintă relevanță pentru calificarea juridică a faptei sunt acțiunile concrete săvârșite în cadrul acelui conflict, consecințele produse și legătura de cauzalitate dintre acestea.

43. În speță, declarațiile victimei Ursu Aliona sunt relevante sub acest aspect, aceasta relatând că, în timpul conflictului din 03 iulie 2025, Ursu Mihail a devenit agresiv, a tras-o de brațe, a lovit-o, a amenințat-o și a împiedicat-o să părăsească locuința, precizând că echimozele de pe brațe au rezultat din faptul că acesta o ținea cu forța.

44. Declarațiile respective nu au fost apreciate izolat, ci în coroborare cu celelalte mijloace de probă, în special cu raportul de constatare medico-legală nr. 202502P1691 din 04 iulie 2025, potrivit căruia la victimă au fost constatate excoriație la nivelul mucoasei buzei superioare, precum și echimoze și excoriații multiple la nivelul brațului stâng, care puteau fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/compresie, fiind calificate drept vătămări neînsemnate ale integrității corporale sau sănătății.

45. În acest context, Colegiul penal apreciază critic argumentul recurentului potrivit căruia leziunile constatate medico-legal au o altă proveniență decât cea reținută de instanța de fond. Versiunea potrivit căreia excoriația de la nivelul buzei a fost provocată accidental de copil, iar leziunile de la nivelul brațului sunt rezultatul acțiunilor lui Ursu Mihail de a o împiedica pe victimă să sară pe fereastră, constituie versiunea contravenientului asupra circumstanțelor incidentului, care urmează a fi raportată la întregul ansamblu probator, și nu examinată în mod izolat.

46. Or, raportul medico-legal confirmă în mod obiectiv existența leziunilor corporale și compatibilitatea temporală a acestora cu perioada incidentului, iar declarațiile victimei oferă explicații asupra mecanismului producerii lor. Coroborarea acestor elemente probatorii a

permis primei instanțe să rețină existența legăturii de cauzalitate dintre acțiunile lui Ursu Mihail și vătămările neînsemnate constatate asupra victimei.

47. Totodată, Colegiul penal nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia procesul-verbal cu privire la contravenție este lipsit de valoare probatorie din considerentul că agentul constatator Tihai Andrei nu a perceput nemijlocit incidentul și nu ar fi acumulat personal toate probele anexate la materialele cauzei.

48. Cu referire la argumentul privind pretinsa lipsă a semnăturii victimei pe cererea adresată organelor de poliție, Colegiul penal reține că această circumstanță nu este susceptibilă să răstoarne concluzia primei instanțe asupra vinovăției, întrucât cererea respectivă nu reprezintă unica probă pe care s-a întemeiat soluția de condamnare contravențională.

49. Existența faptei și vinovăția lui Ursu Mihail au fost stabilite printr-un ansamblu de mijloace de probă, printre care și declarațiile victimei date nemijlocit în ședința de judecată, raportul de constatare medico-legală, actele privind documentarea incidentului și evaluarea riscului, precum și celelalte materiale administrate în cadrul procesului contravențional. În consecință, eventuala contestare a valorii probatorii a unui singur înscris nu este suficientă pentru a compromite întregul ansamblu probator.

50. Nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia victima nu a putut explica modalitatea în care a fost agresată, or, din circumstanțele reținute de prima instanță rezultă că Ursu Aliona a relatat concret conduita lui Ursu Mihail în timpul conflictului, inclusiv faptul că acesta a tras-o de brațe, a lovit-o, a amenințat-o și a împiedicat-o să părăsească locuința, explicând totodată proveniența echimozelor constatate la nivelul brațelor.

51. Contrar argumentelor prezentate în recurs, instanța a examinat complet și obiectiv probele administrate, stabilind în mod convingător existența faptei și vinovăția făptuitorului.

52. În aceste condiții, nu se evidențiază vreo eroare de drept aptă să atragă casarea hotărârii. Instanța de fond a aplicat corect normele de drept material și cele de drept procesual, a motivat în fapt și în drept soluția, în baza probelor pertinente, concludente și utile.

53. Totodată, argumentele expuse în cererea de recurs au constituit obiect de studiu al primei instanțe, care le-a oferit o apreciere justă și motivată.

54. Din motivele expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia, de a respinge ca nefondat recursul declarat.

55. În conformitate cu prevederile art. 473 al. (1), pct. 1) lit. c), art. 474 din Codul Contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de contravenientul Ursu Mihail și menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 28 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc